

**ΜΕΤ' ΕΜΠΟΔΙΩΝ
ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ Η ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ**

Αγώνα μετ' εμποδίων συνιστά η διαδικασία ενοποίησης των ασφαλιστικών ταμείων υπό τον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς απομένουν λιγότερο από τρεις μήνες μέχρι τη λήξη του χρονοδιαγράμματος που προβλέπει ο ασφαλιστικός νόμος Κατρούγκαλου. Σύμφωνα με το νόμο, η διοικητική - οργανωτική ενοποίηση όλων των ασφαλιστικών ταμείων σε ένα υπερταμείο πρέπει να ολοκληρωθεί μέχρι τις 31/1/2017. >6

Οι ασθενείς που πρόκειται να χειρουργηθούν πρέπει να κάνουν μπάνιο ή ντους πριν από την επέμβαση. Ωστόσο το σημείο του σώματος στο οποίο πρόκειται να χειρουργηθούν δεν πρέπει να ξυρίζεται. Κι αυτό διότι το ξύρισμα αυξάνει σε μεγάλο βαθμό τον κίνδυνο πρόκλησης μικροασθενειών στο δέρμα, οι οποίες με τη σειρά τους αυξάνουν τον κίνδυνο να εισέλθουν βακτήρια στο σώμα. Επιπλέον τα αντιβιοτικά πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αποτροπή λοιμώξεων πριν και κατά τη διάρκεια του χειρουργείου αλλά όχι μετά, εκτός εάν ο ασθενής έχει προσβληθεί από κάποια μόλυνση.

Τα παραπάνω αναφέρονται μεταξύ άλλων στις νέες οδηγίες που ανακοίνωσε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ) και

Νέες οδηγίες για την αποτροπή των νοσοκομειακών λοιμώξεων

οι οποίες έχουν σκοπό να μειώσουν την εξάπλωση δυνητικά θανατηφόρων πολυανθεκτικών βακτηρίων σε νοσοκομεία και κλινικές σε όλο τον κόσμο. Μάλιστα ο ΠΟΥ επισήμανε ότι η εμμονή στην καθαριότητα και στην υγιεινή είναι κρίσιμος παράγοντας, όπως και η προσεκτική χρήση αντιβιοτικών.

Οι λοιμώξεις στο χειρουργημένο σημείο προκαλούνται από βακτήρια που εισέρχονται στο σώμα μέσω τομών που γίνονται στη διάρκεια του χειρουργείου. Θέτουν σε κίνδυνο εκατομμύρια ασθενείς σε όλο τον κό-

σμο κάθε χρόνο και εντείνουν τη διάδοση βακτηρίων ανθεκτικών στα αντιβιοτικά, όπως ο σταφυλόκοκκος (MRSA).

"Κανείς δεν πρέπει να αρρωσταίνει, ενώ ζητά ή λαμβάνει ιατρική φροντίδα", δήλωσε η βοηθός γενική διευθύντρια του ΠΟΥ Μαρί-Πολ Κιένι.

Οι κατευθυντήριες οδηγίες κυμαίνονται από απλές προφυλάξεις, όπως η διασφάλιση ότι οι ασθενείς κάνουν μπάνιο ή ντους πριν από το χειρουργείο και ότι οι ιατρικές ομάδες χρησιμοποιούν τις καλύτερες δυνατές μεθόδους, για να καθαρί-

σουν τα χέρια τους, έως το πότε πρέπει να δίνονται αντιβιοτικά, ώστε να αποφεύγονται οι λοιμώξεις, ποια απολυμαντικά είναι τα καλύτερα πριν από την τομή και τι είδους ραφές πρέπει να χρησιμοποιούν οι γιατροί.

Με τις κατευθυντήριες οδηγίες συνιστάται στους ασθενείς να παίρνουν αντιβιοτικά για την αποφυγή λοιμώξεων μόνο πριν και κατά τη διάρκεια του χειρουργείου -ένα μέτρο το οποίο ο ΠΟΥ χαρακτηρίζει κρίσιμης σημασίας, προκειμένου να επιβραδυνθεί η επέκταση της αντίστασης στα αντιβιοτικά. Σε μία αλλαγή της τρέχουσας κοινής πρακτικής οι οδηγίες αναφέρουν πως τα αντιβιοτικά δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται μετά το χειρουργείο, εκτός εάν ο ασθενής έχει προσβληθεί από μόλυνση.

ΑΝΑΘΕΩΡΕΙΤΑΙ Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΟΠΥΥ

Υπέρβαση δαπανών για τα φάρμακα των νοσοκομείων

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ υπέρβαση 42,4 εκατομμυρίων ευρώ αναμένεται να σημειώσει έως το τέλος του έτους η δαπάνη του ΕΟΠΥΥ για νοσοκομειακά φάρμακα. Αυτό προκύπτει από τη νέα αναθέρωση του προϋπολογισμού, ο οποία αποφασίστηκε πνη περασμένη εβδομάδα από το ΔΣ του Οργανισμού. Τα στοιχεία δείχνουν ότι στο τέλος του πρώτου εξαμήνου η υπέρβαση ανήλθε στα 18,42 εκατ. ευρώ. Ακόμη πιο υψηλή αναμένεται για το δεύτερο εξάμηνο του έτους, με τις οικονομικές υπορεσίες του ΕΟΠΥΥ να την εκτιμούν

στα 24 εκατ. ευρώ (σύνολο 42,42 εκατ. ολόκληρο το 2016). Τα στοιχεία καταδεικνύουν την έντονα αυξητική τάση που υπάρχει στη φαρμακευτική δαπάνη του Οργανισμού. Ένδεικτικό του ύψους της υπέρβασης είναι ότι ο επίσιος προϋπολογισμός για φάρμακα νοσοκομειακής μόνο χρήσης έχει διαμορφωθεί στα 102,4 εκατ. ευρώ.

Συνταγές

Σημαντική υπέρβαση καταγράφεται και στη δαπάνη για φάρμακα μη νοσοκομειακής χρήσης, με τις συνταγές να

είναι φέτος αυξημένες κατά 500.000. Η πρόσφατη αναθέρωση του προϋπολογισμού προσδιορίζει το «καπέλο» στα 441,14 εκατ. ευρώ έως το τέλος του έτους, έναντι προϋπολογισθείσας δαπάνης 1,94 δισ. ευρώ! Τα ποσά αυτά θα ζητηθούν από τις φαρμακευτικές επιχειρήσεις, στο πλαίσιο της εφαρμογής του αυτόματου μηχανισμού επιστροφής υπερβάσεων (clawback). Ανέρχονται δε συνολικά στα 787 εκατομμύρια, καθώς οι εταιρείες θα επιβαρυνθούν και με υποχρεωτικές εκπτώσεις 303,3 εκατομμυρίων

ευρώ προ τον Οργανισμό. Με δεδομένα τα παραπάνω, μόνο το clawback σε νοσοκομειακά και μη φάρμακα βρίσκεται κοντά στο 40% της δαπάνης που έχει προϋπολογισθεί. Καλούνται δηλαδή οι εταιρείες να συμμετάσχουν στη φαρμακευτική δαπάνη σχεδόν με το 50%, εάν συνυπολογιστούν και οι υποχρεωτικές εκπτώσεις (rebates). Η κατάσταση μοιάζει ανεξέλεγκτη και το υπουργείο Υγείας έχει συστήσει επιτροπή ελέγχου της φαρμακευτικής δαπάνης. Η ανάγκη ελέγχου της αποκτά χαρακτήρα επιβίωσης για το σύστημα,

δεδομένου ότι στο τέλος του 2017 η υπέρβαση πρέπει να έχει μειωθεί κατά 30% σε σχέση με φέτος. Στο πλαίσιο αυτό, ο διοίκησης του ΕΟΠΥΥ έχει παρουσιάσει μια σειρά προτάσεων για τη μείωση της ζήτησης, τη βελτίωση του μηχανισμού επιστροφών και τη στροφή σε γενόσημα.

Οι ενέργειες αυτές παρουσιάστηκαν από την ελληνική πλευρά στους θεσμούς κατά την τελευταία τους επίσκεψη στη χώρα μας και θα τεθούν εκ νέου στο τραπέζι στα μέσα του μήνα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ

Γυμνοί στη μάχη κατά του πόνου οι αναισθησιολόγοι

► Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΩΤΗΡΧΟΥ

Οι πρώες είναι πάντα ευγενικοί.
Γεννιούνται μ'ένα χρυσαφένιο χρώμα,
μ'όνειρα που τους
τα φτιάχνει η συννεφιά,
μ'ελπίδες που φυτρώσαν
μες στο χώμα...
Νίκος Γκάτσος

ανείς δεν πρέπει να ζει και να πεθαίνει με πόνο είναι το μήνυμα των λειτουργών υγείας. Ομως, πόσο απέχει ο πράξη από τα λόγια; Στην χώρα που την έχει χτυπήσει η κρίση και μαστίζεται από χρόνιες ανεπάρκειες, στα εμπόδια προστίθενται ένας αναχρονιστικός νόμος για τη συνταγογράφηση των ελεγχόμενων ουσιών αλλά και η

«Κανείς δεν πρέπει να ζει και να πεθαίνει με πόνο»
είναι το μήνυμα των λειτουργών υγείας που εκπέμπουν SOS για τα τεράστια προβλήματα υποδομής, χρηματοδότησης, έλλειψης γιατρών, φαρμάκων και κατανόσης

ελλιπής διάθεση στο εμπόριο των παυσίπονων σκευασμάτων. Παρ' όλα αυτά όμως υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που εθελοντικά κάνουν ό,τι μπορούν για να βοηθήσουν.

Είναι οι ειδικευμένοι αναισθησιολόγοι, που λειτουργούν τα κέντρα πόνου κι ας μην είναι θεσμοθετημένα, τρέχοντας μεταξύ κειμοργείων, νοσηλευμένων που ζητούν ανακούφιση και των επισκεπτών ασθενών που χρειάζονται παυσίπονη φροντίδα.

«Εξυπηρετούμε κατά μέσο όρο 20 εξωτερικούς ασθενείς, τρεις φορές την εβδομάδα που λειτουργούμε, εθελοντικά, το ιατρείο πόνου στο νοσοκομείο. Υπολογίστε και τους ασθενείς που βλέπουμε ενδονοσοκομειακά όταν μας ζητήθει η γνώμη μας, καθώς και τα κειμοργεία που είναι η κυρίως δουλειά μας και έχετε την εικόνα», μας λέει η διευθύντρια αναισθησιολογικού και ιατρείου πόνου στον «Άγιο Σάββα», Σοφία Πουλοπούλου. Είναι οι ίδιες οι αναισθησιολόγοι που πολλές φορές αναγκάζονται να

ασχοληθούν με αλλότρια καθήκοντα, νοσηλευτικά ή γραμματειακής υποστήριξης και όλη τη γραφειοκρατική δουλειά καθώς δεν έχουν ούτε μηχανογράφος. Το παραπόνο της: «Δεν υπάρχει χρόνος αν χρειαστεί να κάνουμε κάτι περισσότερο, παρεμβατικό ή ακόμη και μια εξέταση». Θεωρεί σημαντικό να υπάρχει η κατάλληλη υποστήριξη για κατ' οίκον νοσηλεία τουλάχιστον των ασθενών στο τελευταίο στάδιο, που χρειάζονται παρηγορική φροντίδα... Ομως το «βασικό που χρειαζόμαστε ως γιατροί είναι περισσότερα είδη φαρμάκων και οπιοειδή, που μπορεί να προκαλούν φόβο στην κοινωνία αλλά για μας είναι όπλο στην προσπάθεια να ανακουφίσουμε από τον πόνο τους ασθενείς». Θέλει οπωσδήποτε

γνωρίσουν τη λειτουργία του τόσο οι πάσχοντες όσο και οι άλλες ειδικότητες για να μας παραπέμπουν τους ασθενείς για την κατάλληλη αντιμετώπιση...», είναι η αγωνία που καταθέτει υπερβαίνοντας ελλείψεις και δυσλειτουργίες που εντείνονται λόγω κρίσης.

Νοσοκομείο Μεταξά

Σχεδόν 800 άτομα τον χρόνο περνούν από το ιατρείο χρόνιου πόνου του Νοσοκομείου Μεταξά, που λειτουργεί καθημερινά, εκτός Τετάρτης, από τους αναισθησιολόγους του. Στην πλειονότητά τους πρόκειται για καρκινοπαθείς και αρκετούς στο τελικό στάδιο. «Το πρόβλημά μας είναι ότι δεν έχει ενταχθεί στον οργανισμό του νοσοκομείου και δεν έχει ενισχυθεί πολυλειτουργικά, δηλαδή θα πρέπει να 'ναι πολυδύναμο, να συνεργάζεται με τους ογκολόγους, να έχει νοσηλεύτρια και προσωπικό που θα βοηθάει στη συνταγογράφηση και στην καταγραφή των ασθενών. Αναγκαστικά τα κάνουν όλα μόνες τους οι αναισθησιολόγοι που κρατάνε τα ραντεβού και παράλληλα βλέπουν ασθενείς που νοσηλεύονται, κι έχουν τη βασική δουλειά τους που είναι τα χειρουργεία. Τη βοηθεία μας ζητούνε και άνθρωποι με άλλες παθήσεις, νευραλγίες, οσφυαλγίες, κ.ά., που αποτελούν σχεδόν το 20% όσων έρχονται σε μας. Ωστόσο ακόμη ένα θέμα είναι ο εξοπλισμός και η στελέχωση του ιατρείου με προ-

σωπικό και το να μας δώσουν κάποιον κατάλληλο χώρο γιατί αυτή τη στιγμή λειτουργούμε σε ένα μικρό γραφείο και δεν μπορούμε να κάνουμε τις επεμβατικές θεραπείες καλά καλά για να βοηθήσουμε τους ασθενείς. Δεν υπάρχει μόνιμος αναισθησιολόγος που να ασχολείται με τον χρόνιο πόνο. Όλα γίνονται σε εθελοντική βάση. Επίσης θα μπορούσε να υπάρχει μια πιο στενή συνεργασία με την κατ' οίκον νοσηλεία... και πολλά άλλα θα μπορούσαν να γίνουν αν υπήρχε η οικονομική υποστήριξη», μας λέει η συντονίστρια διευθύντρια, αναισθησιολόγος Χριστίνα Μιχαλολιάκου, διευκρινίζοντας ότι όλες οι συναδέλφισσές της που ασχολούνται έχουν κάνει μετεκπαίδευση στον χρόνιο πόνο. Μας μιλά και για τα προβλήματα στη συνταγογράφηση, τους περιορι-

σμούς που υπάρχουν λόγω μιας νομοθεσίας που χρήζει εκσυγχρονισμού ώστε να μην ταλαιπωρούνται οι ασθενείς και οι συγγενείς τους, καθώς υπάρχει διαφορετική αντιμετώπιση με τα άλλα φάρμακα. Αναφέρεται στο γεγονός ότι δεν έχουν στη διάθεσή τους όλα τα αποτελεσματικά σκευάσματα που κυκλοφορούν στο εξωτερικό και την ανάγκη να αναπτυχθούν ξενώνες περίθαλψης για να παραμένουν οι καρκινοπαθείς του τελικού σταδίου, όπου θα λαμβάνουν την κατάλληλη παρηγορική θεραπεία από εξειδικευμένο πρωτοπόρο για να μην επιβαρύνεται η οικογένεια αλλά και η κατάσταση του ασθενούς. «Σε αυτόν τον τομέα έχουν γίνει ελάχιστα σε σχέση με τις ανάγκες, καθώς χρειάζεται η διάθεση οικονομικών κονδυλίων από το κράτος...»

KAT

«Ηρωες της καθην

ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΕΣ Η Ζωή Γαμποπούλου μάς μιλά για τις αντιξότητες που αντιμετωπίζει λειτουργώντας το ιατρείο πόνου του KAT.

Υποστελέχωση: «Ξεκινήσαμε πέντε άτομα το 2006, κι έχω μείνει μόνη. Το ιατρείο πόνου ανήκει στο αναισθησιολογικό τμήμα και το ξεκινήσαμε συνάδελφοι εξειδικευμένοι στον πόνο. Λειτουργεί μία φορά τη βδομάδα πλέον, που δεν είναι αρκετό... Οι άνθρωποι έρχονται και περιμένουν. Δεν αφορά μόνο την ασθενείς με καρκίνο, αλλά έρχονται και ασθενείς με χρόνιους πόνους από άλλες παθήσεις, που είναι πολλές, νόσους που ενδεχομένως έχουν περισσότερο πόνο, μυοσκελετικά, νοσήματα στον κεντρικό κινητικό νευρώνα, εξολκισμούς νεύρων από

τροχαία, πα πόνους... Μ βοηθήσεις κ είναι χαμένες να παρθούν βγαίνουν οι μένουν οι αντι στο κειμενο

Περιγράθ θρώπους ξε είναι πολλά δεν μπορώ η έχουμε αλλά διά τι δεν άντεχ

Προτάσεις μετά... ΠΑΡΗΣΥΑΣ

ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΤΕΙ κατά προτεραιότητα η διάθεση ελεγχόμενων φαρμάκων για την αντιμετώπιση του πόνου ζπτά σε ανοικτή επιστολή της προς τον υπουργό Υγείας ή Ελληνική Εταιρεία Θεραπείας Πόνου και Παρηγορικής Φροντίδας (ΠΑΡΗΣΥΑ). Τα αιτήματα της Εταιρείας αντανακλούν τα προβλήματα και τις εργακές ελλείψεις που υπάρχουν σε αυτόν τον τομέα. Συνοπτικά: θεωρούμενη των κέντρων πόνου και παρηγορικής αγωγής στα νοσοκομεία, στελέχωσή τους με λειτουργούς υγείας, εφαρμογή της από 25ετίας υπουργικής απόφασης (του 1992) για κατ' οίκον νοσηλεία στους οργανισμούς των νοσοκομείων, δημιουργία τόσο ξενώνων παρηγορικής φροντίδας όσο και νοσοκομειακών κλινών στα ιατρεία πόνου για την αντιμετώπιση των ημερήσιων αναγκών των ασθενών τελικού σταδίου.

Το σημαντικότερο που ζητούν; Την αλλαγή της ανακρονιστικής συνταγογράφησης ναρκωτικών...

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΠΑΡΗΣΥΑ:

- Οι περιορισμοί στην πανεύπονη θεραπεία γίνονται αναληπτοί αν αναλογιστεί κανείς στην Ελλάδα ανιστούσαν 4mg μορφίνης ανά ασθενή έναντι 90 mg στη Δανία.
- Την ίδια στιγμή στη χώρα μας καταγράφονται περίπου 24.000 θάνατοι από καρκίνο εποίων (International Agency for Research on Cancer, IARC, 2012), που αποτελεί τη δεύτερη αιτία θανάτου μετά τα καρδιαγγειακά νοσήματα.
- Επιπλέον συμπεριλαμβανόμαστε στο 42% των χωρών παγκοσμίως που δεν έχουν πρόβλεψη για κέντρα πόνου και παρηγορικής φροντίδας στους οργανισμούς των νοσοκομείων.

«αθημερινότητας»

τροχαία, παραπληγικοί που αναπτύσσουν τραγικούς πόνους... Μερικούς από αυτούς μπορεί να τους βοηθήσεις και να τους θεραπεύσεις. Ξέρεις ότι δεν είναι χαμένο το παιχνίδι... Το καλοκαίρι, που πρέπει να παρθούν οι άδειες, το ιατρείο κλείνει επειδή δεν βγαίνουν οι βάρδιες για τους αναισθησιολόγους. Και μένουν οι άρρωστοι χωρίς τα φάρμακά τους κι έρχονται στο χειρουργείο...».

Περιγράφει τραγικές καταστάσεις: «Βλέπουμε ανθρώπους ξετιναγμένους οικονομικά. Που σου λένε είναι πολλά τα φάρμακα, μη μου τα γράψεις γιατί δεν μπορώ να τα πάρω όλα... Υποφέρεις μαζί τους. Έχουμε αλλάξει θεραπεία που τους πήγαινε καλά γιατί δεν άντεχαν να την αγοράσουν και ξαναγυρνάμε

σε προηγούμενης γενιάς φάρμακα...»

«Έχουμε φτώχεια, αλλά από αυτό κρίνεται ο πολιτισμός της κοινωνίας, αν δεν μπορείς να ανακουφίσεις αυτούς που έχουν ανάγκη, τους αρρώστους, τα παιδιά, τους γέρους...»

Υπό αυτές τις συνθήκες πέρσι πραγματοποιήθηκαν 219 ραντεβού στο ιατρείο πόνου κι ακόμη 44 επεμβατικές πράξεις, ενώ φέτος μέχρι τον Οκτώβριο πραγματοποιήθηκαν αντίστοιχα 171 ραντεβού και αντιμετωπίστηκαν 30 επεμβατικά περιστατικά.

Μιλώντας με αυτούς τους ανθρώπους που αντιμετωπίζουν στην πρώτη γραμμή τον πόνο με τα πενιχρά τους μέσα, μία είναι η εντύπωση που σχηματίζεται: ότι πρόκειται για ήρωες της καθημερινότητας...

Αλτοχάιμερ: Επιπτώσεις και στους συγγενείς!

Θερίζει η κατάθλιψη,
σύμφωνα με μελέτη

ΤΕΙΡΑΠΛΑΣΙΑ ποσοστά κατάθλιψης και κρίσεων πανικού, σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό, παρουσιάζουν οι συγγενείς - φροντιστές των αιώμων με Αλτοχάιμερ, σύμφωνα με μελέτη της Ψυχιατρικής Κλινικής του Αιγινίτειου Νοσοκομείου, που διεξήχθη από τα μέσα του 2014 έως τα μέσα του 2015. Οι φροντιστές είναι συνήθως οι σύζυγοι των ασθενών με Αλτοχάιμερ, δηλαδή πλικωρένοι με σοβαρά προβλήματα υγείας ή τα παιδιά τους, ηλικίας 40-50 ετών, που αντιμετωπίζουν και τα δικά τους αυξημένα προβλήματα (οικογένεια, εργασία), μέσα σ' ένα ιδιαίτερα στενό οικονομικό περιβάλλον.

Σύμφωνα με την κλινική ψυχολόγο ψυχοθεραπεύτρια δρα Λιλι Θεοτοκά, τα άτομα αυτά εμφανίζουν αγχώδεις διαταραχές, αδράνεια και έλλειψη ενδιαφερόντων.

Ευρήματα

Τα ευρήματα της μελέτης, όπως επισημαίνει η δρ Θεοτοκά, πρόεδρος του Σωματείου Δράση για την Ψυχική Υγεία, είναι άφρικτα συνδεδεμένα με την οικονομική κρίση και αυτό αποδεικνύεται από τη μεγάλη λίστα αναμονής για ψυχολογική υποστήριξη, που υπάρχει σε δημόσιες δομές. «Οι φροντιστές είναι απελπιμένοι και ζητάνε ολοένα και περισσότερο στήριξη στο ΕΣΥ, καθώς αδύνατούν να πληρώσουν τον ιδιώτη ψυχολόγο. Γι' αυτό παρέχουμε ψυχολογική υποστήριξη και στους συγγενείς των ασθενών».

Σύμφωνα με τη δρα Θεοτοκά, επειδή το βάρος της φροντίδας των ασθενών με Αλτοχάιμερ είναι μεγάλο, πρέπει οι φροντιστές να απευθύνονται σε ειδικούς. Για τον λόγο αυτόν πραγματοποιούνται πολλά δωρεάν σεμινάρια στο Αιγινίτειο Νοσοκομείο στην Αθήνα αλλά και στη Θεσσαλονίκη, στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Νόσου Αλτοχάιμερ, με επικεφαλής την πρόεδρο της ομοσπονδίας Μάγδα Τσολάκη, καθηγήτρια Νευρολογίας του ΑΠΘ.

Πίτα Μελά

Οι τόνοι σκουπιδιών στους δρόμους της Ζακύνθου απειλούν πλέον τη δημόσια υγεία

Ζάκυνθος: Ποντίκια και σκουπίδια μετά το λουκέτο στον παράνομο XYTA!

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΗ με τον εφιάλτη των σκουπιδιών βρίσκεται και πάλι Ζάκυνθος, μετά το «λουκέτο» από κατοίκους και καταστηματάρχες του Καλαμακίου στον XYTA του Σκοπού, που λειτουργεί παράνομα και έχει χαρακτηριστεί από το 2005 κορεσμένος. Οι κάτοικοι του νησιού εκπέμπουν σήμα κινδύνου για τη δημόσια υγεία, βλέποντας τα ποντίκια να... κάνουν βόλτες δίπλα σε τόνους απορριμάτων που έχουν σκεπάσει τους δημόσιους χώρους στην πόλη, και σε πολλές άλλες περιοχές του νησιού.

Την ίδια ώρα, και οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα έχουν σταματήσει την αποκομιδή των απορριμάτων και τη μεταφορά τους στον κορεσμένο XYTA, αφού, όπως καταγγέλλουν, ειδικά όταν βρέχει, οι συνθήκες στον συγκεκριμένο χώρο είναι πολύ επικίνδυνες, με αποτέλεσμα να υπάρχει μεγάλη πιθανότητα για σοβαρό εργατικό ατύχημα.

Δραματική έκκληση

Από την πλευρά του, ο δήμαρχος Ζακύνθου Παύλος Κολοκοτσάς απιτύθυνε δραματική έκκληση στους κατοίκους του Καλαμακίου, προκειμένου να ανοίξει και πάλι ο XYTA, υποστηρίζοντας πως η λύση είναι πολύ κοντά, άρα πρέπει να υπάρχουν υπομονή και ψυχραιμία.

Το ζήτημα της διαχείρισης των απορριμάτων στη Ζάκυνθο παραμένει άλυτο και εξελίσσεται σε βραδυφλεγή βόμβα για την τοπική κοινωνία. Υπενθυμίζεται ότι το δημοτικό συμβούλιο έχει δώσει το πράσινο φως για δημιουργία ολοκληρωμένης μονάδας επεξεργασίας απορριμάτων στη Θέση Λιβά, στο χωριό Κατασάρι, αλλά οι εργασίες δεν έχουν αρχίσει, καθώς εκκρεμούν προσφυγές.

Μισό εκατομμύριο Έλληνες με κατάθλιψη λόγω της κρίσης

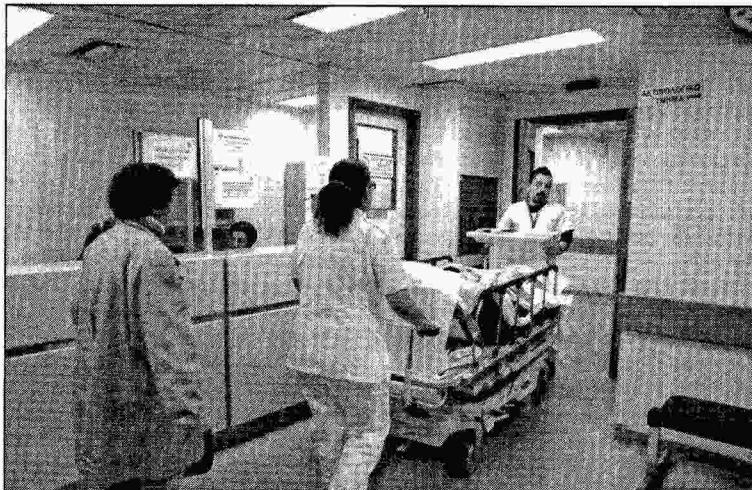
✓ **Τα μνημονιακά χρόνια «έπνιξαν» οικονομικά την πολύπαθη χώρα**

ΣΤΗ δίνη της κατάθλιψης και άλλων ψυχικών διαταραχών στροβιλίζονται στα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων όλο και περισσότεροι Έλληνες, με τις αυτοκτονίες για χρέη ή για κατασχέσεις να αποτυπώνουν με τον πιο σκληρό τρόπο τη νοσηρή πραγματικότητα της πολύπαθης χώρα μας.

Σύμφωνα με τα θλιβερά στοιχεία που παρουσιάστηκαν στο πλαίσιο του 2ου Συνδρόμου Ψυχικής Υγείας, στο Ζάππειο, το 2015 οι αισθενίτες μας με κατάθλιψη ξεπέρασαν το μισό εκατομμύριο, ενώ εκτιμάται ότι σήμερα ο αριθμός αυτός είναι πολύ μεγαλύτερος. «Το 2015 οι αισθενίτες με κατάθλιψη στην Ελλάδα ξεπέρασαν τους 500.000, φτάνοντας τα μεγέθη μιας πολύ μεγάλης πόλης» ανέφερε ο αναπληρωτής καθηγητής Ψυχιατρικής του πανεπιστημίου Ιωαννίνων, κ. Πέτρος Σκαπινάκης. Αρκεί να αναλογιστεί κανείς ότι μια ελληνική μεγαλούπολη, όπως ο Πειραιάς, έχει πληθυσμό ανάλογου μεγέθους και γίνονται εύκολα αντλητήτες οι εφιαλτικές διαστάσεις που λαμβάνει το φαινόμενο. Όπως τόνισε ο καθηγητής, η ψυχική υγεία των αισθενών πλήρεται συνήθως σε μία δύσκολη φάση της ζωής τους. Στην περίπτωση των Ελλήνων, τα τελευταία έξι χρόνια αποτελούν αναμφίβολα -για την μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού - την πιο δραματική περίοδο της μέχρι τώρα ζωής τους, αφού τα ανυπέρβλητα οικονομικά προβλήματα τους πνίγουν σα θηλιά γύρω από το λαιμό τους. Πολλοί από τους αισθενίτες, μάλιστα, ακριβώς εξαιτίας της οικονομικής τους ανέχειας δεν έχουν τη δυνατότητα να επισκεφθούν κάπιοιν ειδικού, με αποτέλεσμα να επιδεινώνεται ακόμη περισσότερο η κατάσταση τους.

Κόστος θεραπείας

«Όλες οι ψυχικές παθήσεις επιβαρύνουν τα έπτα ζωής και την ποιότητα ζωής και

Τα τελευταία έξι χρόνια οι ψυχικές διαταραχές του πληθυσμού, με βασική την κατάθλιψη, αισάνωνται σταθερά με τις αυτοκτονίες για χρέη ή για κατασχέσεις να αποτυπώνουν με τον πιο σκληρό τρόπο τη νοσηρή πραγματικότητα

αξάνουν σημαντικά το κόστος στα συστήματα υγείας. Αντί όμως να αντιμετωπίζονται επαρκώς, χρονίζουν και πολλοί αισθενίτες πηγαίνουν στο γιατρό μετά από 10 χρόνια. Πολλές φορές οι αισθενίτες θεωρούν ότι δεν είναι άρρωστοι. Επίσης έχουν θέματα πρόσβασης σε ψυχιάτρους, ενώ πολλοί σκέφτονται και το κόστος θεραπείας.

Όσο καθυστερεί όμως η θεραπεία, τόσο αισάνεται η πιθανότητα αναπτύξεως υπογράμμισες ο κ. Σκαπινάκης. Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν οι εξίσου αποκαρδιωτικές επισημάνσεις της αναπληρώτριας καθηγήτριας Ψυχιατρικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Μαρίνας Οικονόμου, η οποία εστίασε στις αυτοκτονίες, καθώς αποτελούν έναν από τους πέντε βασικούς δείκτες ψυχικής υγείας.

«Διεθνώς έρευνες δείχνουν ότι σοβαροί λόγοι για αυτοκτονία είναι τα χρέη και η κατάσχεση οικίας. Μετά την εισαγωγή των μέτρων λιτότητας στην Ελλάδα σημειώθηκε ραγδαία αύξηση των αυ-

τοκτονών κατά 35%, και ιδώς σε άνδρες παραγωγικής ηλικίας», ανέφερε η κυρία Οικονόμου, παραθέτοντας στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, σύμφωνα με τα οποία το 36% του πληθυσμού στην Ελλάδα αγγίζει τα όρια της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Είσαγγελική εντολή

Σύμφωνα με στοιχεία από τη «Μελέτη ακούσιων νοσηλειών στην Αθήνα» (MANA) που υλοποιείται από την ΕΠΑΨΥ (Εταιρεία Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ψυχικής Υγείας) και το Πάντειο Πανεπιστήμιο και παρουσιάστηκε στο συνέδριο από τον επικεφαλής κ. Στέλιο Στυλιανίδη, από το 2012 και μετά το ποσοστό των ακούσιων νοσηλειών αισάνεται ραγδαία: Από 56,6% το 2012, σε 63,5% το 2013 και 74,5% το 2014. Δηλαδή, επτά στους δέκα ψυχικά αισθενίτες που κρίνεται ότι πρέπει να μπουν στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής (Δαφνί), μπαίνουν με εισαγγελική εντολή. Από τις εντολές αυτές, το 69,8%

ενεργοποιούνται από συγγενικά πρόσωπα, επικαλούμενα «επιθετικότητα» του αισθενούς (55%) και «αισινέχεια στην φαρμακευτική αγωγή» (34,2%). Όσον αφορά δε τα περιοριστικά μέτρα στην αναγκαστική νοσηλεία, το 25% των αισθενών αυτών καθηλώθηκε μηχανικά (δεμένοι με ιμάντες στο κρεβάτι) κατά τη νοσηλεία τους. Τέλος, μόνο το 13,8% από τους αισθενείς που εξέρχονται του ψυχιατρικού νοσοκομείου παραπέμπονται σε Διομές Κοινοτικής Ψυχιατρικής, ενώ χωρίς πρόταση παραπομπής παραμένει το 32,2%. «Στόχος είναι να αναδειχθεί το ζήτημα αυτό σε θέμα ύψιστης σημασίας στην ατζέντα της πολιτικής για την ψυχική υγεία», καταλήγει ο κ. Στυλιανίδης, δείχνοντας βεβαίως τα κενά στην περιθώρη και την έλλειψη δομών υποστήριξης στην κοινότητα ως βασικές απίεις του προβλήματος.

Ανθρώπινα δικαιώματα

«Η κρίση δεν πρέπει να θεωρείται μία συνεχίζομενη κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, αλλά μία δυνατότητα για αναθεώρηση και αναδιοργάνωση της ψυχικής υγείας.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν είναι αναλώσιμα» τόνισε στην παρέμβασή του ο αναπληρωτής Εγκληματολόγιας, Τιμήμα Επικοινωνίας & ΜΜΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γιάννης Πανούσης. Με βάση πανελλήνια μελέτη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων οι ψυχικές αισθενίτες συνολικά υπολογίστηκαν στο 8% του γενικού πληθυσμού. Ωστόσο, αντί να αντιμετωπίζονται εγκαίρως, καταλήγουν να γίνονται χρόνιες παθήσεις. Μεγάλα διαστήματα καθυστέρησης στην έναρξη θεραπείας προκαλούν χαμηλά ποσοστά απόκρισης στα φάρμακα, παρουσία σοβαρότερων συμπτωμάτων, συχνότερες υποτροπίες και νοσηλείσεις, αυτοκαταστροφικές συμπεριφορές κ.ά.

ΠΟΕΔΗΝ

Μηνυτήρια αναφορά κατά του προέδρου και του αντιπροέδρου του ΕΚΑΒ θα καταθέξει τη Δευτέρα στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Δημόσιων Νοσοκομείων. Όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Ομοσπονδία ο μηνυτήρια αναφορά θα περιλαμβάνει «συγκεκριμένα περιστατικά ασθενών που κινδύνεψαν ή έχασαν τη ζωή τους, εξαιτίας της μείωσης της επιχειρησιακής ικανότητας του ΕΚΑΒ, για την οποία ευθύνεται η διαχειριστική ανεπάρκεια και ο κομματικός φανατισμός που διακατέχει τον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο».